

Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311
United States of America

President of the Lithuanian Republic
Dalia Grybauskaite

Your Excellency,

I am a citizen of Lithuania, born in South Africa. My grandfather is from Papile, [and] served in the Lithuanian military during the interwar period, and my grandmother is from Birzai.

I am writing to you in order to bring to your attention that, in Lithuania, the historical events related to the [Jewish] population's Genocide are ignored or distorted. Some idealize the underground heroes of the Second World War, others simply turn a blind eye to the Holocaust. Lithuania fails to look at itself with open eyes, and is afraid of its history's painful moments. It is particularly disappointing that this is done by public institutions which influence the views of the population.

The Academy of Sciences Library is located near the Cathedral Square. It was founded in 1931 by the famous public figure, the lawyer Tadas Vrublevskis, who gave the building as a gift to serve the people through education and the fostering of culture. A commemorative plaque dedicated to one of the underground resistance's "heroes" Jonas Noreika, hangs on a wall of the building. The memorial plaque's installation took place in 1997, without official authorization; the library did not object. The memorial plaque reads

"Jonas Noreika-General Vetra, the renowned resistance fighter, organizer and leader of the Lithuanian National Council and Lithuanian Armed Forces, who was shot on 2/26/1947, worked in this building from 1945-1946."

In accordance with literary sources and well-known historical documents, Jonas Noreika was the head of Siauliai County, and followed the instructions of the Siauliai Regional Commissar, as it related to persons of Jewish heritage, and issues [questions] related to their property, during the Nazi occupation between 1941-1943. Also, historical documents throw a shadow on J. Noreika as having given a verbal order on July 13th of 1941 to kill all the Jews who lived in Plunge.

On 5/10/2015 I approached the Mayor of Vilnius, with a request to investigate whether awards given to persons who possibly collaborated with the Nazi regime, were not detrimental to the city of Vilnius and Lithuania's image. My request was forwarded by the municipality to the Genocide Research Center, which conducted an examination, and provided its conclusions on 7/2/2015 regarding J. Noreika's biography, via a letter (attached).

After evaluating the documents quoted, and the arguments by the Genocide Research Center, I approached the Mayor of Vilnius, with a request for the removal of the memorial plaque. Understanding the true essence of the issue, on 7/23/2015 my appeal was supported by Lithuanian intellectuals, including [Dr.] Violeta Kelertas, Dr. Diana Varnaitė, [Dr.] Leonidas Donskis, [Dr.] Tomas Venclova and others (attached).

Later, in October of 2015, the Genocide Research Center published the results of a new investigation "Jonas Noreika's activities in Nazi-occupied Lithuania", addressed to the Government Chancellor, the Mayor of Vilnius, and the Director of the Library of the Academy of Sciences.

On November 16th, 2015 the Genocide Center posted following message on social media's Facebook:

"The contempt being shown for Lithuanian patriots is organized by neighbors from the East. They are assisted by some Jews, but also by a sufficiently large number of Lithuanians, (their last names [are] listed below the request to rescind the Award [Order], remove the plaque) in defamatory press articles. Some do it consciously, others – out of stupidity."

The Municipality rejected our request. After more than a year, the Vilnius Municipality stated that the removal of the memorial plaque does not require a municipal decision, and did not provide additional arguments (attached).

Obviously, in this situation, the determinant influence comes from the actions of the Genocide Research Center in shaping the opinion of institutions and the public. The function of the Center is to provide the public with research and objective information regarding the 20th century genocide related to the extermination of individuals of Lithuanian and Jewish nationality. I think that the execution of her functions as the leader of the Genocide Research Center, Terese Birute Burauskaite, are flawed, her revisions of historical facts related to Holocaust events are unfounded, interpretation of surviving and publically available documents is subjective, presentation of conclusions to the public and institutions deny that J. Noreika rendered assistance to the Nazis, and radical public utterances incite polarization of the population.

The biography of the individual, J. Noreika, who assisted the Nazi regime, is being corrected by scanty merit patches of exaggerated, aggrandized unrealized underground "deeds". I agree with your opinion that everyone, who is guilty of crime of humanity, guilty of war crimes, should get just punishment, however, it seems that Lithuania today is striving to blur out horrifying war memories by offering the public a new interpretation of history.

The Genocide Research Center's statement found that until the Nazi occupation in June of 1941, Jonas Noreika served in Lithuanian army, and held the rank of Captain. On 8/3/1941 J. Noreika was appointed the head of Siauliai County.

It found that there remains an order, signed by J. Noreika on 8/22/1941 (attached), addressed to the heads of Siauliai county and the cities mayors, declaring that from August 25 to 29 Siauliai County Jews were to be transferred to the Žagarė ghetto, and the description of the property they left behind was to be presented to the county governor.

It found that there remains an order, signed by J. Noreika on 9/10/1941, addressed to the heads of Siauliai County and the cities mayors, instructing that the movable property of these Jews was to be liquidated according to this procedure: "A portion of the property was to be protected/stored until further notice, a portion of the property was to be earmarked for schools, parishes, post offices, shelters, hospitals and other institutions part of the assets were to be distributed to victims of war and to be sold at auction. " The money was to be provided to [the J. Noreika's managed] County administration fund.

In her findings, the Director of the Genocide Center, Teresa Birute Burauskaitė, terms the orders "letters", thus mitigating the content of the order documents, and minimizing J. Noreika's role in the isolation of the Jews, and the administration of their property.

Historically, there were 3 ghettos in the county of Siauliai. Jews from the city of Siauliai and the surrounding county were moved to two of them, which had been established by the 7/23/1941 order of the head of Siauliai County.

The third was the ghetto in Žagarė. It was established when the Siauliai ghettos became full. People were transferred to it by the 8/22/1941 order of the Siauliai County head, Jonas Noreika. It should be noted that the Žagarė ghetto was not converted to into a concentration camp as the Siauliai ghettos had been. On 10/2/1941 2236 people were shot to death in the Žagarė city park (633 men, 1107 women, and 496 children).

Although Noreika worked for a civilian institution, the institution served Nazi purposes: it organized the transfer of people to the Žagarė ghetto, and the confiscation and sale of their property. The 9/10/1941 decree from J. Noreika regarding the administration of confiscated Jewish property, mentioned that the property will be designated to the various social institutions (schools, etc.), as well as to victims of war.

Historical documents indicate the contrary. Assets, and the profits derived from them, were used for Nazi military industry needs. Jonas Noreika's 11/5/1941 instructions to the Siauliai county board and the cities mayors that money received through Jewish assets, was to be paid into Gebiet Komissar's account at the Reich Kreditbank in Siauliai by 11/15/1941, are known and published.

The Genocide Research Center's findings are silent on those facts and documents. When commenting on J. Noreika's collaboration with the Nazi regime, Terese Birute Burauskaite's findings state that "historiographically, the isolation of Jews, and their mass murder are not seen as two identical things", "the driving of Jews into the ghettos provided the Nazis with the opportunity for exterminating the Jews, that is, to annihilate them as an objectionable race, but there are no news about J. Noreika's being associated with the organization or execution of the mass murder of Jews. "

Such an interpretation of historical events distorts the objective truth and indicates an inability to come to terms with the events of the Holocaust. It is not understood, at which point Lithuania's "historiography" separated collaboration which occurred during the Holocaust from crimes against humanity? Although the roles maybe not the same, but the actions were directed towards one goal. The establishment of ghettos and expropriation of Jewish property cannot be assessed separately from the mass murder – it is a part of the crimes of the Holocaust.

The Genocide Research Center's October 2015 findings state that "knowledge about J. Noreika's activities after the uprising at the end of June and in July of 1941, are rather fragmented, <but> in summary, it can be said that in July of 1941, Capt. Jonas Noreika-had an official relationship with two institutions – the LAF organization in Telsiai, and the Office of the Commandant in Plunge.

Despite ascertained circumstances that Noreika was associated with organizations known to have carried out the extermination of the Jewish people in the Siauliai region (June-July 1941), the Genocide Research Centre's findings state that "It should be noted that he could not perform such functions because <.... > police structures were not his resort, but rather civilian agency staff and their managers. "

It should be noted that J. Noreika's shadow falls on the 7/13/1941 order to kill, given in Plunge. J. Noreika worked at the Nazi offices in the Plunge Kommandant's head-quarters before his appointment as the head of Siauliai County.

The findings of the Genocide Research Center state that from June of 1941 J. Noreika engaged in active anti-Nazi activities. The findings provide no evidence to support these arguments and statements. The Genocide Center also did not entail J. Noreika's contribution to Lithuania in connection with resistance to Communist government. The Genocide Center also did not set down that J. Noreika was sentenced to death by a Military Tribunal under the Russian SFSR Criminal Code: Article 58 1 (Treason). He was rehabilitated for this deed in 1991 by the Lithuanian Supreme Court. The findings also do not provide the reason for his receipt of the Award of the First Degree.

The rehabilitation from treason against the Soviet Fatherland, the First Degree Order, and the determination of alleged anti-Nazi activity (not established in the documents) cannot hide the shame that J. Noreika incurred towards Lithuania during the war. The idealization of J. Noreika today diminishes the image of all Lithuanian partisans, shows disrespect for the memory of Holocaust victims, and encourages the polarization of society.

In commemorating the 76 year anniversary of the Holocaust in Lithuania, in the name of the dead from the Siauliai county and their loved ones, I ask Your Excellency to take all measures given by the powers of the Presidency to prevent the honoring of contributors to the genocide of residents of Lithuania, and protect the memory of the silent Holocaust victims.

With Respect,
Grant Arthur Gochin
USA, Chatsworth, 2017 January 27

PRIDEDAMA:

1. Gyventojų

PRIDEDAMA:

1. Gyventojų rezistencijos tyrimų centro išvada;
2. Gyventojų rezistencijos tyrimų centro išvada dėl J.Noreikos veiklos 1941-1943 m.;
3. Gyventojų rezistencijos tyrimų centro Facebook paskyros išrašas;
4. J.Noreikos 1941-08-22 įsakymas;
5. 2015 kreipimasis į Vilniaus miesto merą;
6. 2015 piliečių kreipimasis į Vilniaus miesto merą;
7. 2016 advokato raginimo raštas;
8. 2016 Vilniaus miesto savivaldybės atsakymas.

IŠNAŠOS:

1 http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_noreika_pazyma01.pdf

2 (LCVA, f R-1099, ap.1, b1, l 156)

3 (LCVA, f R-1099, ap.1, b1, l 239)

4 Šiaulių apskrities valdybos raštas, 1941-11-05 (LCVA, f. 1624, ap.1, b. 5, l.224), J. Levinson. The Shoah (Holocaust) in Lithuania, Vaga 2006

5 http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_noreika_pazyma01.pdf p. 2

Grant Arthur Gochin
10 900 Winnetka ave, Chatsworth, CA 91311
Jungtinės Amerikos Valstijos

Lietuvos Respublikos Prezidentei
Daliai Grybauskaitei

Jūsų Ekselencija,

Esu Lietuvos Respublikos pilietis, gimiau Pietų Afrikos Respublikoje. Mano senelis kilęs iš Papilės, tarnavo tarpukario Lietuvos kariuomenėje, senelė kilusi iš Biržų.

Rašau Jums siekdamas pastebėti, kad Lietuvoje yra ignoruojami ir iškraipomi istoriniai įvykiai susiję su gyventojų genocidu. Vieni idealizuoja antrojo pasaulinio karo pagrindžio didvyrius, kiti į Holokaustą tiesiog užmerkia akis. Lietuva nesugeba į save pažiūrėti atviresnėmis akimis ir bijo skaudžių savo istorijos momentų. Ypač apmaudu, kad tai daroma viešai, institucijų, formuojančių gyventojų pažiūras.

Netoli nuo Katedros aikštės, yra įsikūrusi Mokslų Akademijos Biblioteka. 1931 m. ją įkūrė žymus visuomenės veikėjas, advokatas Tadas Vrublevskis, kuris padovanojo pastatą, tarnauti žmonių švietimui ir kultūros puoselėjimui. Ant pastato sienos kabo atminimo lenta vienam iš pagrindžio pasipriešinimo "didvyrių" Jonui Noreikai. Atminimo lentos įrengimui 1997 m. oficialus leidimas nebuvo gautas, biblioteka tam neprieštaravo. Atminimo lenta skelbia :

"Šiuose rūmuose 1945-1946 dirbo žymus rezistentas, Lietuvių tautinės tarybos ir Lietuvos ginkluotųjų pajėgų organizatorius ir vadas, Jonas Noreika - Generolas Vėtra, sušaudytas 1947 02 26."

Sutinkamai su literatūriniais šaltiniais ir žinomais istoriniais dokumentais, Jonas Noreika nacių okupacijos metais 1941-1943 m. buvo Šiaulių apskrities pirmininkas, vykdė Šiaulių krašto komisaro nurodymus, tvarkė su žydų tautybės asmenimis ir jų turtu susijusius klausimus. Istoriniuose dokumentuose J.Noreikai taip pat yra metamas šešėlis, davus žodinį nurodymą 1941 m. liepos 13 d. išžudyti visus Plungėje gyvenusius žydus.

2015-05-10 Kreipiausi į Vilniaus miesto merą su prašymu ištirti ar pagarbos ženklai asmeniui, galimai talkininkavusiam nacių režimui, nekenkia Vilniaus miesto ir Lietuvos Respublikos įvaizdžiui. Mano prašymą savivaldybė persiuntė nagrinėti Genocido tyrimo centrui, kuris atliko tyrimą ir savo išvadas dėl J.Noreikos biografijos pateikė 2015-07-02 rašte (*Priedama*).

Įvertinus Genocido tyrimo centro cituojamus istorinius dokumentus ir argumentus, kreipiausi į Vilniaus miesto merą su prašymu dėl atminimo lentos nuėmimo. Suprasdami tikrąją reiškinį esmę, 2015-07-23 mano kreipimąsi palaikė intelektualios Lietuvos asmenybės, tarp jų Violeta Kelertienė, Diana Varnaitė, Leonidas Donskis, Tomas Venclova ir kiti (*Priedama*).

Vėliau 2015 m. spalio mėn. Genocido tyrimo centras publikavo naujo tyrimo išvadą "Jono Noreikos veikla nacių okupuotoje Lietuvoje"¹, kuri adresuojama Vyriausybės kancleriui, Vilniaus merui ir Mokslų akademijos bibliotekos direktoriui.

2015 m. lapkričio 16 d. Genocido tyrimo centras, savo socialinio tinklapio "Facebook" paskyroje papildomai paskelbia tokią žinutę:

"Lietuvos patriotų niekinimą organizuoja kaimynai iš Rytų. Jiems talkina ne tik kai kurie žydai, bet ir pakankamai daug lietuvių: jų pavardės surašytos po prašymais atimti ordina, nuimti lenta, šmeižikiškais straipsniais spaudoje... Vieni tai daro sąmoningai, kiti – iš kvailumo."

Savivaldybėje mūsų prašymas buvo atmestas. Praėjus daugiau nei metams, Vilniaus savivaldybės administracija atsakydama nurodė, kad atminimo lentai nukabinti savivaldybės sprendimas nėra reikalingas, daugiau argumentų nepateikė (*Pridedama*).

Šioje situacijoje, matomai, lemiamą įtaką daro Genocido Tyrimų Centro veiksmai formuojant institucijų ir visuomenės nuomonę. Centro funkcija yra 20 a. genocido Lietuvoje tyrimas ir objektyvios informacijos, susijusios su lietuvių ir žydų tautybės asmenų naikimu, pateikimas visuomenei. Manau, kad Genocido tyrimo centro vadovė Teresė Birutė Burauskaitė savo funkcijas vykdo ydingai, nepagrįstai persvarsto istorinius faktus susijusius su Holokausto įvykiais, subjektyviai interpretuoja išlikusius ir viešai prieinamus dokumentus, visuomenei ir institucijoms pateikia išvadas, neigiančias J.Noreikos talkininkavimą naciams, o radikaliais pasisakymais viešumoje kursto gyventojų susipriešinimą.

Skurdžiais nuopelnų lopais yra taisoma, nacių režimui talkininkavusio asmens biografija ir perdėtai sureikšminami nerealizuoti J.Noreikos pogrindžio "žygiai". Pritariu Jūsų nuomonei, kad kiekvienas, nusikaltęs žmoniškumui, padaręs karo nusikaltimų, turi sulaukti teisėto atpildo, tačiau panašu, kad Lietuvoje šiandien siekiama užglaistyti žiaurios karo prisiminimus, visuomenei siūlant naują istorijos interpretaciją.

Genocido tyrimų centro pažymyje nustatyta, kad iki nacių okupacijos 1941 m. birželį, Jonas Noreika tarnavo Lietuvos kariuomenės teisme, turėjo kapitono laipsnį. 1941-08-03 J Noreika paskiriamas Šiaulių apskrities viršininku.

Nurodė, kad yra išlikęs 1941-08-22 J. Noreikos pasirašytas įsakymas² (*Pridedama*) adresuotas Šiaulių apskrities viršaičiams ir miestų burmistrams, skelbiantis, kad nuo rugpjūčio 25 iki 29 Šiaulių apskrities žydai turi būti perkelti į Žagarės getą, o jų palikto turto aprašai pristatyti apskrities viršininkui.

Nurodė, kad yra išlikęs 1941-09-10³ J. Noreikos pasirašytas įsakymas, adresuotas Šiaulių apskrities viršaičiams ir miestų burmistrams, nurodantis, likviduoti žydų kilnojamąjį turtą tokia tvarka: "dalis turto saugoma iki atskiro nurodymo, dalį turto numatyta skirti mokykloms, valsčiams, paštams, prieglaudoms, ligoninėms ir kitoms įstaigoms; dalį turto išdalinti nuo karo nukentėjusiems asmenims ir parduoti jį iš varžytinių". Pinigai turėjo būti pristatyti į <J. Noreikos vadovaujamos> apskrities valdybos kasą".

Savo išvadose Genocido centro vadovė, Teresė Birutė Burauskaitė minėtus įsakymus vadina "raštais", tuo *sušvelnindama* įsakmų dokumentų turinį, tuo pačiu J.Noreikos vaidmenį vykdant žydų izoliavimo ir turto administravimo klausimus.

Istoriškai Šiaulių apskrityje veikė 3 getai. Du iš jų įkurti Šiaulių mieste, 1941-07-23 Šiaulių apskrities viršininko įsakymu, į juos buvo perkelti Šiaulių mieste ir apskrityje gyvenę žydų tautybės asmenys.

Trečiasis buvo Žagarės getas. Suformuotas prisipildžius Šiaulių getams. Į jį žmonės buvo perkeliama, Šiaulių apskrities viršininko Jono Noreikos 1941 m. rugpjūčio 22 d. įsakymu. Pažymėtina, kad Žagarės getas nebuvo reformuotas į koncentracijos stovyklą kaip kiti Šiaulių getai. 1941 m. spalio 2 d. Žagarėje miesto parke buvo sušaudyti 2236 asmenys (633 vyrai, 1107 moterys ir 496 vaikai).

Noreika dirbo civilinėje įstaigoje, tačiau ši įstaiga tarnavo nacių tikslams: organizavo žmonių perkėlimą į Žagarės getą, jų turto konfiskavimą ir pardavimą. 1941-09-10 J. Noreikos įsakyme dėl konfiskuoto žydų turto administravimo, minima, kad turtas bus skiriamas įvairioms socialinės paskirties įstaigoms (mokykloms ir kt.), taip pat nuo karo nukentėjusiems žmonėms.

Istoriniai dokumentai liudija priešingai. Turtas ir iš jo gautos lėšos buvo naudojamas nacių karinės pramonės reikmėms. Jono Noreikos apskrityje yra žinomas ir paviešintas 1941-11-05 Šiaulių apskrities valdybos nurodymas apylinkių ir miestų merams, pinigus gautus iš žydų turto pardavimo iki lapkričio 15 d. įmokėti į Gebiets kommissar sąskaitą Reich Credit Banke Šiauliuose. ⁴

Genocido tyrimo centras savo išvadoje apie šias aplinkybes ir dokumentus nutyli. Pasisakydama dėl J.Noreikos talkininkavimo nacių režimui, Teresė Birutė Burauskaitė išvadoje nurodo, kad **"istoriografijoje žydų izoliavimas ir masinės žudynės nėra vertinamos kaip du tapatūs dalykai"**, "žydų suvarymas į getus <...> teikė naciams galimybę pereiti prie žydų žudymo, t.y. juos sunaikinti kaip nepageidaujamą rasę", tačiau nėra žinių apie tai, kad J.Noreika buvo susijęs su žydų masinių žudynių organizavimu ar vykdymu".

Toks istorinių įvykių aiškinimas iškreipia objektyvią tiesą ir parodo nesugebėjimą susitaikyti su Holokausto įvykiais. **Nėra suprantama, kuriuo laiko momentu Lietuvos "istoriografijoje" talkininkavimas vykdant Holokaustą pradėtas vertinti atsietai nuo nusikaltimo žmonijai ?** Nors vaidmenys gal ir ne tie patys, bet veiksmai nukreipti į vieną tikslą. **Getų formavimo ir žydų turto nusavinimo negalima vertinti atsietai nuo masinių žudynių - tai nusikaltimo vadinamo Holokaustas dalis.**

2015 m. spalio mėnesio išvadoje Genocido tyrimo centras nurodo, kad "žinios apie J. Noreikos veiklą po sukilimo, t. y. 1941 m. birželio pabaigoje ir liepos mėnesį gan fragmentiškos, <tačiau> apibendrinant galima teigti, kad 1941 m. liepos mėn. kpt. Joną Noreiką siejo tarnybiniai ryšiai su dvejomis įstaigomis – Telšių LAF organizacija ir Plungės komendantūra " ⁵.

Nepaisant nustatytų aplinkybių, kad Noreika siejamas su organizacijomis žinomai vykdžiusiomis žydų tautos naikinimą Šiaulių krašte (1941 birželio - liepos mėn.), Genocido tyrimų centras, išvadoje konstatuoja, kad "Reikia pastebėti, kad jis tokių funkcijų negalėjo atlikti, nes <...>

J.Noreika savo ruožtu buvo ne policinės struktūros, o civilinės įstaigos darbuotojas ir jos vadovas”.

Atkreiptinas dėmesys, kad J.Noreikai krenta šešėlis dėl nurodymo žudyti duoto Plungėje 1941 m. liepos 13 d., J.Noreikai dirbant nacių įsteigtoje Plungės komendantūroje t.y. iki jo paskyrimo Šiaulių apskrities viršininku.

Genocido tyrimo centras išvadoje nurodo, kad nuo pat 1941 m. birželio mėn. J. Noreika įsitraukė į aktyvią antinacistinę veiklą. Tai patvirtinančių argumentų ir įrodymų išvadoje nėra pateikta. J.Noreikos nuopelnų Lietuvai, susijusių su pasipriešinimu komunistų valdžiai, Genocido tyrimų centras taip pat nenustatė. J.Noreika karo tribunolo buvo nuteistas mirties bausme pagal Rusijos SFSR BK 58 str 1 d. (Tėvynės išdavimas). Dėl šios veikos reabilituotas 1991 m. Lietuvos Aukščiausio Teismo sprendimu. Už ką suteiktas pirmojo laipsnio apdovanojimas nežinoma, išvadoje taip pat nenurodoma.

Reabilitavimas už sovietų tėvynės išdavimą, pirmojo laipsnio ordinas ir tariama antinacistinė veikla (neužfiksuota dokumentuose) negali paslėpti tos gėdos, kurią J.Noreika užtraukė Lietuvai karo metais. J.Noreikos idealizavimas šiandien, menkina visų Lietuvos partizanų įvaizdį, rodo nepagarbą Holokausto aukų atminimui ir skatina visuomenės susipriešinimą.

Minint 76-ąsias Holokausto Lietuvoje metines, Šiaulių apskrityje žuvusiųjų ir jų artimųjų vardan, Jūsų ekselencijos prašau imtis visų Prezidentės galioje esančių priemonių, siekiant užkirsti kelią prie Lietuvos gyventojų genocido prisidėjusių asmenų garbinimui ir išsaugoti tylų Holokausto aukų atminimą.

Pagarbiai,

Grant Arthur Gochin

JAV, Chatsworth, 2017 m. sausis 27 d.

PRIDEDAMA:

1. Gyventojų rezistencijos tyrimų centro išvada;
2. Gyventojų rezistencijos tyrimų centro išvada dėl J.Noreikos veiklos 1941-1943 m.;
3. Gyventojų rezistencijos tyrimų centro Facebook paskyros išrašas;
4. J.Noreikos 1941-08-22 įsakymas;
5. 2015 kreipimasis į Vilniaus miesto merą;
6. 2015 piliečių kreipimasis į Vilniaus miesto merą;
7. 2016 advokato raginimo raštas;
8. 2016 Vilniaus miesto savivaldybės atsakymas.

IŠNAŠOS:

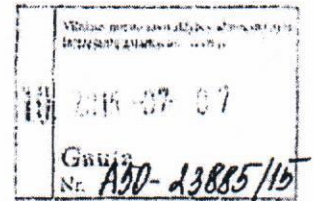
¹ http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_noreika_pazyma01.pdf

² (LCVA, f R-1099, ap.1, b1,1 156)

³ (LCVA, f R-1099, ap.1, b1,1 239)

⁴ Šiaulių apskrities valdybos raštas, 1941-11-05 (LCVA, f. 1624, ap.1, b. 5, l.224), J. Levinson. The Shoah (Holocaust) in Lithuania, Vaga 2006

⁵ http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_noreika_pazyma01.pdf p. 2

LIETUVOS GYVENTOJŲ GENOCIDO IR REZISTENCIJOS TYRIMO CENTRAS

Biudžetinė įstaiga, Didžioji g. 17/1, LT-01128 Vilnius tel. (8 5) 231 4139, faks. (8 5) 279 1033, el. p. centras@genocid.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 191428780

Vilniaus miesto savivaldybės
merui Remigijui Šimašiui

2015-07-02 Nr. 13R-100
| 2015-06-17 Nr. A51-62869/15(3.3.4.3-EM4)

Konstitucijos pr. 3
09601, Vilnius

P. Grant Arthur Gochin

| 2015-05-10 raštą

10900 Winnetka Ave
Chatsworth, CA 91311, USA

DĖL JONO NOREIKOS (GENEROLO VĖTROS)

Atsakydami į raštus, informuojame, kad nagrinėjome gerb. Granto Arthuro Gochino prašymą dėl Jono Noreikos veiklos vokiečių okupacijos metais. Pateikiame rezultatus.

Gerb. G. A. Gochinas prašymą grindžia remdamasis išeivijos lietuviu Aleksandro Pakalniškio prisiminimais. A. Pakalniškis rašo, kad jis vokiečių okupacijos laikotarpiu dirbo Plungės komendantūros raštinėje. Liepos 13-osios naktį buvo išžudyti Plungės žydai, t. y. vyrai, moterys ir vaikai. Vienas vokiečių kareivis paklausė komandanto: – Ką jūs žadate daryti su tais sinagogoje uždarytais žydais? – Aš jau daviau įsakymą visus iki vieno sušaudyti, – atsakė lietuvių komendantas Noreika (*Aleksandras Pakalniškis, Per dvidešimtąjį amžių, Chicago, 1995, p. 119*). Istoriniuose darbuose yra žinių, kad 1941 m. liepos 15–16 d. Telšių aps. Plungės vls. Kaušėnų k. Rudelio atkalnėje (4 km į šiaurės vakarus nuo Plungės, 600 m nuo Plungės–Kretingos vieškelio) buvo nužudyta apie 1800 žmonių (*Masinės žudynės Lietuvoje (1941–1944 m), Vilnius, 1973, d. 2, p. 409*). Remiantis A. Pakalniškio prisiminimais, šias aukas baudėjai sušaudė vykdydami Plungės komandanto kpt. Jono Noreikos įsakymą.

Dėl A. Pakalniškio prisiminimų, susijusių su minėtais J. Noreikos veiksmais, patikimumo atlikome tyrimą. Šių prisiminimų patikimumu verčia abejoti šios aplinkybės. Pirmoji aplinkybė – Lietuvos ypatingojo archyvo (toliau – LYA) fonduose yra saugomi po karo suimtų ir teisų Plungės pagalbinės policijos būrio narių, kitų asmenų baudžiamosios bylos (LYA, f. K-1, ap. 58, b. 15668/3, 4619/3, 832/3, 34861/3, 6964/3, 1236/3, 12410/3, P-14200, 2833/3, P-16600, b. 35402/3, b. 29105/3, b. 17051/3, b. 21015/3, b. P-16827, b. 21012/3, b. 11284/3; ap. 46, b. 1254). Buvę Plungės pagalbinės policijos nariai, liudininkai Zenonas Rudavičius, Jonas Buivydas, Jonas Šližius, Zigmas Daržinskas, Leonas Laurinavičius, kunigas Povilas Pukys per apklausas parodė, kad Plungės miestelio komendantu buvo lietuvių karininkas Povilas Alimas (LYA, f. K-1, ap. 58, b. 6964/3, l. 24, 38a.p., 45, b. 34851/3, l. 15 a.p. – 16, b. 12410/3, l. 15 a.p., b. 21015/3, l. 19), o ne kpt. J. Noreika. Apie J. Noreiką prisimena tik buvęs Plungės bažnyčios kunigas Povilas Pukys. Jis per 1945 m. rugpjūčio 4 d. apklausą nurodė, kad pirmąją okupacijos dieną Plungėje buvo įsteigta komendantūra. Jai vadovavo buržuazinės (*taip byloje*) kariuomenės karininkas, turėjęs kapitono laipsnį.

Ramunė Vitkauskienė
Vilniaus miesto savivaldybės administracijos
Miesto plėtros departamento
Plėtros planavimo skyriaus vyriausioji specialistė
Ramunė Vitkauskienė
2016-10-07

Komendantu jis buvo tik dvi dienas. Po to iš jo pareigas perėmė Povilas Alimas. Kartu su juo komendantūroje dirbo Noreika, kurį vokiečiai vėliau perkėlė į Šiaulius. Anksčiau, t. y. nepriklausomos Lietuvos laikais, Noreika dirbo Lietuvos kariuomenės generaliniame štabe. Turėjo kapitono laipsnį (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 34851/3, l. 15 a.p. -16*).

Antroji aplinkybė – po karo suimtų ir teistų buvusių Plungės pagalbinės policijos būrio narių, kitų asmenų bylose kpt. Jonas Noreika neminimas kaip masinių žudynių ties Kaušėnų kaimu dalyvis ar organizatorius, turintis teisę įsakinėti. Tardymo metu suimtieji nurodė, kad žudynių organizatoriai buvo vokiečiai, kad žydų konvojavimui ir sušaudymui ties Kaušėnais vykusios operacijos metu vadovavo lietuvių karininkas Povilas Alimas, jo pagalbininkas Pabrėža (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 6964/3, l. 18-18 a.p., 24 a.p., 76 a.p., b. 15668/3, t. 1, 29, 56-56 a.p.*).

Trečioji aplinkybė – kpt. Jonas Noreika pats savo asmenine iniciatyva negalėjo įsakyti sušaudyti Plungės žydų (vyrų, moterų, vaikų) net ir tuo atveju, jei jis ir būtų buvęs šių žudynių dalyvis. Istoriniai tyrimai rodo, kad masines visų žydų – vyrų moterų ir vaikų – naikinimo operacijas lietuvių policinių struktūrų darbuotojai, pagalbinės policijos nariai atliko ne savo pačių inicijuotas tarnybines užduotis, o vykdydami vokiečių saugumo policijos ir SD įstaigos pareigūnų, kitų okupacinių įstaigų nurodymus.

Gerb. G. A. Gochinas savo prašymą grindžia ir tuo, kad yra kilęs iš Šiaulių apskrities ir kad jo nuomone, J. Noreikos įsakymais buvo nužudyti dalis jo giminaičių. Taip teigdamas jis tikriausiai remiasi Šiaulių geto kalinio Leibo Liščicos teiginiu, kad Šiaulių miesto ir apskrities viršininkui J. Noreikai tenka atsakomybė už 5100 apskrities žydų nužudymą 1941 m. liepos mėn.–1943 m. birželio mėn. Gerb. G. A. Gochino ir L. Liščico teiginiai kelia abejones, nes yra išlikę J. Noreikos pasirašyti su žydų izoliavimu, o ne su masinių žudynių operacijų organizavimu susiję įsakymai. Istoriografijoje žydų izoliavimas ir masinės žudynės nėra vertinami kaip du tapatūs dalykai.

1941 m. rugpjūčio 22 d. pasirodė J. Noreikos pasirašytas raštas „Visiems Šiaulių apskrities valsčių viršaičiams ir antraeilių miestų burmistrams“. Jis skelbė, kad Šiaulių apygardos komisaras įsakė žydus, pusiau žydus iškelti iš valsčių bei miestelių ir apgyvendinti juos viename rajone – gete. Buvo nurodyta, kad visų valsčių, antraeilių miestų ir miestelių žydai nuo rugpjūčio 25 iki 29 d. turi būti perkelti į Žagarės miestą. Perkėlimo reikalais turi pasirūpinti atitinkamos savivaldybės. Palikto žydų turto sąrašai turėjo būti pristatyti apskrities viršininkui. Apie įsakymo įvykdymą valsčių viršaičiai ir burmistrai turėjo informuoti viršininką iki rugpjūčio 29 d. (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l. 156*). J. Noreika tvarkė ir su žydų turto susijusius reikalus. 1941 m. rugsejo 10 d. pasirodė jo raštas „Nurodymai likviduoti žydų ir pabėgusių komunistų kilnojamąjį turtą“, kuris buvo skirtas valsčių viršaičiams ir antraeilių miestų burmistrams. Nurodymai skelbė, kad viena dalis turto (labai geri baldai, medžiagų ritiniai, nevertoti baltiniai) turi būti saugoma iki atskiro parėdymo. Dalį turto buvo numatyta skirti mokykloms, valsčiams, paštams, prieglaudoms, ligoninėms, kitoms įstaigoms. Buvo numatyta, kad dalį turto reikia išdalinti nuo karo nukentėjusiems asmenims ir parduoti jį iš varžytinių. Žemės ūkio gyvas ir negyvas inventorius turėjo būti išnuomoti laikiniems nuomininkams. Pinigai, gauti už parduotą turtą, turėjo būti pristatyti į apskrities valdybos kasą (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l. 239*). Žagarės miesto burmistras 1941 m. gruodžio 3 d. informavo Šiaulių apskrities viršininką apie tai, kaip buvo tvarkomi reikalai, susiję su vietos žydų turto (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 9, l. 136-137*).

Žydų izoliavimas, t. y. jų suvaymas į getus reiškė tuo pačiu ir tai, kad naciai per lietuvių valdžios įstaigų pareigūnus kontroliavo žydus. Ši aplinkybė nacių režimui teikė galimybę pereiti prie žydų žudymo, t. y. juos sunaikinti kaip nepageidaujamą asmenų grupę. Nėra žinių apie tai, kad Šiaulių apskrities viršininkas J. Noreika buvo susijęs su žydų masinių žudynių organizavimu ir vykdymu. Reikia pastebėti, kad jis tokių funkcijų negalėjo atlikti, nes vokiečių okupacinė valdžia Šiaulių apskrityje žydų naikinimo operacijoms organizuoti, vykdyti naudojo ne lietuvių civilinės valdžios, o policinių struktūrų pareigūnus, pagalbinę policiją, savisaugos batalioną. J. Noreika savo ruožtu buvo ne policinės struktūros, o civilinės įstaigos darbuotojas ir jos vadovas.

Pats Jonas Noreika gestapo buvo suimtas 1943 m. vasario 23 d. Daugiau kaip dvejus metus praleido Štuthofio koncentracijos stovykloje.

Uopijė Štira
Vilnius miesto savivaldybės administracijos
Miesto plėtros departamento
Pietros planavimo skyriaus vyriausioji specialistė
Ramunė Vitkauskienė
2016-10-07

Lietuvos ypatingajame archyve saugoma Jono Noreikos, Baltraus (g. 1910 m. Šiaulių aps. Pakruojo vls. Šukionių k.) baudžiamoji byla (LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3). LSSR NKGB Vilniaus miesto 2-ojo skyriaus 2-ojo padalinio vyr. operatyvinis įgaliotinis lt. Karpuchinas 1944 m. kovo 19 d. priėmė nutarimą suimti J. Noreiką dėl to, kad jis buvo vienas iš nacionalistinės (taip byloje) organizacijos vadovų. Kaip teigiama byloje, „ši struktūrą susikūrė 1946 m. turėdama tikslą nuversti sovietų valdžią ir atkurti buržuazinę-demokratinę respubliką“ (ten pat, t. 1, l. 2). Vilniaus įgulos Karo tribunolas nuteisė Joną Noreiką 1946 m. lapkričio 20–22 d. nuosprendžiu pagal RSFSR BK 58-1 „a“ str. ir skyrė jam mirties bausmę – sušaudyti, konfiskuojant visą jam priklausiusį turtą (ten pat, t. 4, l. 261-265). Bylos tyrimo metu J. Noreikai nebuvo inkriminuota, kad jis nacių valdymo Lietuvoje laikotarpiu prisidėjo prie žydų persekiojimo ir naikinimo.

Informuojame, kad ant Genocido aukų muziejaus sienos garbės lentos, skirtos J. Noreikai, nėra. Kaip antinacinės rezistencijos dalyviui, antisovietinio pasipriešinimo organizatoriui garbės lenta yra ant Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos Vilniuje sienos. Kiek mums žinoma, gatvės ir mokyklos Vilniuje, pavadintos Jono Noreikos vardu nėra.

Generalinė direktorė

Teresė Birutė Burauskaitė

A. Rukšėnas, tel. (8-5) 266 15 19, el. paštas: alfredas.ruksenas@genocid.lt

kopija filere

istorijos tyrimų administracija

tyrimų departamentas

2-ojo skyriaus vyriausioji specialistė

[Signature]
Vilkauskienė

16-10-07

JONO NOREIKOS (GENEROLO VĖTROS) VEIKLA NACIŲ OKUPUOTOJE LIETUVOJE

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (toliau – Centras) istorikai yra visapusiškai ištyrę Lietuvos kariuomenės karininko kpt. Jono Noreikos (slap. Generolas Vėtra) veiklą vokiečių ir sovietinės okupacijų laikotarpiu.

Pirmosios sovietinės okupacijos metais J. Noreikos veikloje ryškūs patriotinės, rezistencinės veiklos bruožai. Taip teigti leidžia gyvenimo faktai, susiję su jo naryste lietuvių 1940–1941 m. antisovietiniame pasipriešinimo judėjime, tarnyba lietuvių administracijoje. 1941 m. birželio 22 d. prasidėjus Vokietijos–Sovietų Sąjungos karui, Lietuvos antisovietinio pasipriešinimo judėjimo dalyviai nuo pagrindinės veiklos perėjo prie ginkluoto pasipriešinimo sovietų režimui, kilo 1941 m. Birželio sukilimas. Susiformavę lietuvių sukilėlių būriai pradėjo kovinius veiksmus prieš raudonarmiečius, sovietų režimo rėmėjus, siekiant įsitvirtinti apskričių, valsčių centruose dar iki vokiečių kariuomenės atėjimo. Yra žinių, kad Plungės vls. Mardosų k. J. Noreika organizavo 12 kovotojų grupę. Jo vadovaujami sukilėliai buvo susidūrę su raudonarmiečiais prie Nausodžio kaimo, ties Liudo Meškausko sodyba, ties Stonaičių tiltu (*Lietuvių tautos sukilimas: 1941 m. birželio 23–28 d.*, Vilnius, p. 397). 1941 m. Birželio sukilimo dalyviai inicijavo veiksmus, siekiančius atkurti iki 1940 m. birželio 15 d. krašte funkcionavusių valdžios įstaigų, policinių struktūrų, kariuomenės, kitų visuomeninių junginių veiklą.

Atlikti J. Noreikos veiklos vokiečių okupacijos laikotarpiu tyrimai leidžia teigti, kad ji negali būti vertinama vienareikšmiškai. Žinios apie J. Noreikos veiklą po sukilimo, t. y. 1941 m. birželio pabaigoje ir liepos mėnesį gan fragmentiškos. Yra duomenų, kad J. Noreika yra dirbęs Plungės lietuviškoje komendantūroje. Apie tai liudijo po karo teistas Plungės bažnyčios kunigas Povilas Pukys per 1945 m. rugpjūčio 4 d. apklausą. Jis pasakojo, kad pirmąją okupacijos dieną Plungėje buvo įsteigta komendantūra, kuriai vadovavo jam nepažįstamas karininkas, turėjęs kapitono laipsnį. Komendanto pareigas jis ėjęs dvi dienas, po to šias pareigas perėmė karininkas Povilas Alimas (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 34851/3, l. 15 a.p -16*). Taip pat yra žinių, kad J. Noreika 1941 m. liepos mėn. gyveno Telšiuose. Čia jis vadovavo Telšių aps. LAF organizacijai ir aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje. Vadovaudamas vietos aktyvistų štabui, jis prisidėjo prie teisinio persekiojimo asmenų, kurie 1940–1941 m. bendradarbiavo su sovietų okupaciniu režimu. 1941 m.

liepos 30 d. komisija Telšiuose, į kurios sudėtį įėjo aktyvistų vadas kpt. Noreika, Telšių apskrities viršininkas Ramanauskas, Telšių apygardos saugumo policijos viršininkas Čipkus, kiti asmenys, priėmė nutarimą skirti Jurgiui Endriuškai tris mėnesius įkalinimo darbo stovykloje (V. Ašmenskas, *Generolas Vėtra, Vilnius, 1997, p. 24; Masinės žudynės Lietuvoje 1941–1944 m., Vilnius, 1973, d. 2, p. 286*).

Apibendrinant galima teigti, kad 1941 m. liepos mėn. kpt. Joną Noreiką siejo tarnybiniai ryšiai su dvejomis įstaigomis – Telšių LAF organizacija ir Plungės komendantūra.

Esama žinių, kad 1941 m. liepos mėn. Telšių miesto komendantas Svilas ir Telšių apskrities viršininkas Ramanauskas pakvietė kpt. J. Noreiką į Telšių miesto inteligentų susirinkimą, kuris įvyko 1941 m. liepos pradžioje Ramanausko kabinete, dalyvaujant apie 30 asmenų. Susirinkime svarstyta: 1) išlaisvinimo nuo bolševikų šventės rengimas; 2) mitingo rezoliucijos parengimas; 3) mitingo organizavimas pirmąjį liepos sekmadienį (pirmasis sekmadienis buvo 1941 m. liepos 6 d.). Šventei organizuoti išrinktas 12 asmenų komitetas, kurio nariu tapo ir J. Noreika. Jis parengė rezoliuciją, kuria Telšių gyventojai sveikina prof. J. Ambrazevičiaus vadovaujamą Lietuvos laikinąją vyriausybę ir reiškia pasitikėjimą ja. Mitinge J. Noreika pasakė kalbą, akcentuodamas sovietų padarytas skriaudas lietuvių tautai, teigdamas, kad sovietai karą pralaimės, kad Lietuva bus laisva ir nepriklausoma. Per mitingą buvo perskaitytas rezoliucijos tekstas, mitingo organizatoriai po rezoliucija surinko apie 300 parašų. Po to rezoliucija buvo nuvežta į Kauną ir įteikta Laikinajai vyriausybei, t. y. ministrui pirmininkui J. Ambrazevičiui (V. Ašmenskas, *Generolas Vėtra, Vilnius, 1997, p. 24–25; LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, t. 1, l. 125–127*).

1941 m. liepos pabaigoje lankydamasis Kaune J. Noreika susitiko su buvusiu Lietuvos kariuomenės pulkininku Šlepečiu, kuris tuo metu buvo Laikinosios vyriausybės vidaus reikalų ministras. J. Noreika jį pažinojo dar nuo tarnybos Lietuvos kariuomenėje laikų. Ministras pasiūlė J. Noreikai užimti Šiaulių apskrities viršininko pareigas. Jis sutiko ir Šlepetys tuojau pat pasirašė įsakymą dėl jo paskyrimo į šias pareigas. Kitą dieną J. Noreika išvyko į Šiaulius ir 1941 m. rugpjūčio 3 d. perėmė iš Igno Urbaičio apskrities viršininko pareigas (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, t. 1, l. 127–128*). Pagal kitus duomenis jis apskrities viršininko pareigas pradėjo eiti nuo rugpjūčio 5 d. (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l. 107*).

Nacių režimas nuo pirmųjų okupacijos dienų Lietuvoje pradėjo įgyvendinti dar prieš karą suplanuotą žydų persekiojimo ir naikinimo politiką. Nuo 1941 m. birželio pabaigos iki rugsėjo vidurio žydai pirmiausiai buvo izoliuojami, t. y. suvaromi į laikinąsias koncentracijos stovyklas, mažuosius getus provincijoje, didžiuosius getus Vilniuje, Kaune, Šiauliuose. Po to, t. y. praėjus kelioms dienoms arba savaitėms, vykdavo izoliuotų žydų naikinimo operacijos. Naciams į žydų persekiojimą ir naikinimą pavyko įtraukti ir dalį krašto gyventojų, dirbusių civilinėje

administracijoje, įvairiose lietuvių policijos tarnybose. Tačiau Centro istorikų atlikti pakartotiniai išsamūs tyrimai nepatvirtino išėivijos lietuvio, buvusio Telšių apskrities Plungės valsčiaus gyventojų, dirbusio Plungės komendantūroje, Aleksandro Pakalniškio prisiminimuose pateiktų teiginių, esą J. Noreika yra buvęs žydų masinio naikinimo operacijų dalyvis. 1941 m. liepos 15–16 d. Telšių aps. Plungės vls. Kaušėnų k. Rudelio atkalnėje (4 km. į šiaurvakarius nuo Plungės, 600 m. nuo Plungės–Kretingos vieškelio) buvo nužudyta apie 1800 žmonių (*Masinės žudynės Lietuvoje (1941–1944 m.)*, Vilnius, 1973, d. 2, p. 409). Pakalniškis prisiminimuose rašo: „Naktį iš liepos 12-tos į 13-tą buvo išžudyti Plungės žydai, neišskiriant nė moterų, nė vaikų. Prieš tai jie jau buvo uždaryti savo maldos namuose, iš kur kiekvieną vakarą buvo vežami grupelėmis į miškus ir šaudomi. Liepos 12-tą keli iš uždarymo pabėgę trijose vietose padegė miestą. Kai gaisro plėtimasis buvo sustabdytas, tuojau prasidėjo skerdynės. Vyko visą naktį, iki sekančios dienos, sekmadienio, pietų. Per sumą buvo užkasti paskutiniai Plungės žydai. Iki tų skerdynių kelias dienas aš dirbau Plungės komendantūros raštinėje. Komendantu buvo kapitonas Noreika. Buvo ir daugiau lietuvių karininkų komendantūroje, jų tarpe ir kapitonas Venclauskis iš Juodeikių. Jie buvo paskelbę jaunų vyrų mobilizaciją Plungės valsčiuje, todėl savo žinioje turėjo nemažą ginkluotų vyrų būrį. Iš vokiečių kariuomenės Plungėje tada buvo tik du mizernai atrodo kareivėliai. Kai buvo sustabdytas gaisras, vienas iš tų kareivėlių atėjo į komendantūrą ir, truputį drebėdamas iš susijaudinimo, paklausė komendantą: – Ką jūs žadate daryti su tais sinagogoje uždarytais žydais? – Aš jau daviau įsakymą visus iki vieno sušaudyti, – atsakė lietuvių komendantas Noreika. Iš pagarbos tam mizernam vokiečiui buvo jis atsistojęs“ (A. Pakalniškis, *Per dvidešimtąjį amžių*, Chicago, 1995, p. 119). Taigi, pagal A. Pakalniškio prisiminimus išėitų, kad šias aukas baudėjai sušaudė vykdydami Plungės komendantų kpt. Jono Noreikos įsakymą.

Centro istorikai, remdamiesi galimai visų šiuo metu prieinamų archyvinių dokumentų analize, nustatė, kad minėtų įvykių aplinkybės paneigia A. Pakalniškio prisiminimuose pateiktus teiginius.

Pirma. Lietuvos ypatingajame archyve saugomos po karo teistų Plungės pagalbinės policijos būrio narių, kitų asmenų baudžiamosios ir kitokio tipo bylos (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 15668/3, 4619/3, 832/3, 34861/3, 6964/3, 1236/3, 12410/3, P-14200, 2833/3, P-16600, b. 35402/3, b. 29105/3, b. 17051/3, b. 21015/3, b. P-16827, b. 21012/3, b. 11284/3, ap. 46, b. 1254*). Apklausiami buvę Plungės pagalbinės policijos nariai ir liudininkai Zenonas Rudavičius, Jonas Buivydas, Jonas Šližius, Zigmas Daržinskas, Leonas Laurinavičius, kunigas Povilas Pukys parodė, kad Plungės miestelio komendantas buvo lietuvis karininkas Povilas Alimas (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 6964/3, l. 24, 38 a.p., 45, b. 34851/3, l. 15 a.p., 16, b. 12410/3, l. 15 a.p., b. 21015/3, l. 19*).

Remiantis jų liudijimais (ypač kunigo Povilo Pukio) darytina išvada, kad J. Noreika apskritai net nėra buvęs Plungės miesto komendantu.

Antra. Čia minėtose bylose J. Noreika nefigūruoja kaip masinių žudynių ties Kaušėnų kaimu organizatorius ar dalyvis. Kaltinamieji ir liudininkai per apklausas liudijo, kad žudynių organizatoriai buvo vokiečiai, o žydų konvojavimui ir sušaudymui ties Kaušėnais vadovavo Povilas Alimas ir jo pagalbininkas Pabrėža (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 6964/3, l. 18, 18 a.p., 24 a.p., 76 a.p., b. 15668/3, t. 1, 29, 56, 56 a.p.*).

Trečia. J. Noreika pats savo asmenine iniciatyva negalėjo įsakyti šaudyti Plungės žydus (vyrus, moteris, vaikus). Nacių okupacinės valdymo sistemos istoriniai tyrimai leidžia teigti, kad masinėse visų žydų – vyrų moterų ir vaikų – naikinimo operacijose dalyvavę lietuvių policinių struktūrų darbuotojai buvo klusnūs vokiečių saugumo policijos ir SD įstaigos pareigūnų nurodymų vykdytojai, t. y. buvo griežtai subordinuojamoje padėtyje.

Išdėstyti tyrimo rezultatai leidžia teigti, kad 1941 m. liepos mėn. nacių okupacinei valdžiai nepavyko įtraukti J. Noreikos į Telšių aps. Plungės vls. vykusių žydų naikinimo operaciją.

Tačiau esami archyviniai duomenys, istoriniai darbai leidžia teigti, kad kpt. J. Noreikos veikla tuo metu, kai jis ėjo Šiaulių apskr. viršininko pareigas, buvo susijusi su žydų izoliavimu.

Šiaulių apskrityje vykusį žydų izoliavimo procesą galima sąlyginai išskirti du etapus. Pirmajame, nuo 1941 m. birželio pabaigos iki liepos 18 d., vyko pasirengimas konkrečioms žydų izoliavimo darbams. Antrasis etapas, t. y. konkretūs su žydų izoliavimu susiję darbai, prasidėjo 1941 m. liepos antrojoje pusėje. 1941 m. liepos 18 d. pasirodė burmistro skelbimas dėl žydų padėties. Dalis Šiaulių miesto žydų turėjo persikelti į mieste įrengtą getą, kiti žydai turėjo persikelti į Žagarę (*Šiaulių getas: kalinių sąrašai 1942, Vilnius, 2002, p. 75*). Ignas Urbaitis, kuris 1941 m. liepą ėjo Šiaulių apskrities viršininko pareigas, 1941 m. liepos 23 d. paskelbė dokumentą Nr. 6, kuriuo visiems apskrities miestelių žydams nuo liepos 25 d. buvo įsakyta nešioti ant kairiosios krūtinės pusės Dovydo žvaigždę, vaikščioti ir rodytis viešose vietose nuo 6 iki 20 val. Miestelių žydai nuo 1941 m. liepos 25 d. iki rugpjūčio 15 d. turėjo persikelti gyventi į valsčių viršaičių bei miestų burmistrų nurodytas vietas. Žydai, kurie nevykdys šių nurodymų, turėjo būti baudžiami (*Masinės žudynės Lietuvoje 1941–1944 m. Dokumentų rinkinys, Vilnius, 1973, d. 2, p. 225–226; Šiaulių getas: kalinių sąrašai 1942, Vilnius, 2002, p. 72–80*).

Aukščiau minėtuose žydų diskriminavimo ir izoliavimo veiksmuose J. Noreika nedalyvavo, nes Šiaulių apskrities viršininko pareigas iš I. Urbučio perėmė 1941 m. rugpjūčio 3 (5?) d.

1941 m. rugpjūčio antrojoje pusėje pasirodė Šiaulių apskrities viršininko J. Noreikos pasirašyti raštai, susiję su žydų izoliavimu. Ostlando reicho komisaras Heinrichas Lohse 1941 m. rugpjūčio

13 d. paskelbė laikinasias direktyvas dėl elgesio su Ostlando reicho komisariato teritorijoje gyvenusiais žydais. Jose buvo nurodyta, kad kaimiškos vietovės turi būti išvalytos nuo žydų. Žydai turi būti sukoncentruoti miestuose arba didžiųjų miestų rajonuose, kuriuose turi būti sukurti getai. (*Уничтожение евреев СССР в годы немецкой оккупации (1941–1944). Сборник документов и материалов.* – Иерусалим: Яд Вашем, 1991, с. 47–48). Vykdydamas šias direktyvas Šiaulių apygardos komisaras Hansas Gewecke 1941 m. rugpjūčio 14 d. įsakė apskričių viršininkams ir miestų burmistrams visus žydus iškeldinti į getus (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l. 151–152*). 1941 m. rugpjūčio 22 d. pasirodė Šiaulių apskrities viršininko J. Noreikos raštas „Visiems Šiaulių apskrities valsčių viršaičiams ir antraeilių miestų burmistrams“, kuris **skelbė, kad Šiaulių apygardos komisaras** įsakė žydus, pusiau žydus iškelti iš valsčių ir miestelių bei apgyvendinti juos viename rajone – gete. Buvo nurodyta, kad visų valsčių, antraeilių miestų ir miestelių žydai nuo rugpjūčio 25 iki 29 d. turi būti perkelti į Žagarės miestą. Perkėlimo reikalais turi pasirūpinti atitinkamos savivaldybės. Palikto žydų turto sąrašai turėjo būti pristatyti apskrities viršininkui. Apie įsakymo išpildymą valsčių viršaičiai ir burmistrai turėjo informuoti viršininką iki rugpjūčio 29 d. (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l. 156*). 1941 m. rugsėjo 10 d. pasirodė kitas jo raštas „Nurodymai likviduoti žydų ir pabėgusių komunistų kilnojimąjį turtą“, kuris buvo skirtas valsčių viršaičiams ir antraeilių miestų burmistrams. Nurodymai skelbė, kad viena dalis turto (liuksusiniai baldai, medžiagų ritiniai, nevirtoti baltiniai) turi būti saugoma iki atskiro parėdymo. Dalį turto buvo numatyta skirti mokykloms, valsčiams, paštams, prieglaudoms, ligoninėms, kitoms įstaigoms. Buvo numatyta, kad dalį turto reikia išdalinti nuo karo nukentėjusiems asmenims ir parduoti jį iš varžytinių. Žemės ūkio gyvas ir negyvas inventorius turėjo būti išnuomoti laikiniams nuomininkams. Pinigai, gauti už parduotą turtą, turėjo būti pristatyti į apskrities valdybos kasą (*LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l. 239*).

Ištirtuose archyvinuose dokumentuose ir istorikų darbuose nerasta jokių žinių, net užuominų, kad J. Noreika būtų buvęs Šiaulių apskrityje vykusių masinių žydų naikinimo operacijų dalyvis. Pabrėžtina, kad jis tokių funkcijų ir negalėjo atlikti, nes vokiečių okupacinė valdžia žydų naikinimo operacijoms vykdyti naudojo ne lietuvių civilinės valdžios, o policinių struktūrų pareigūnus. J. Noreika savo ruožtu buvo ne policinės struktūros, o civilinės įstaigos darbuotojas ir jos vadovas.

Apibendrinant galima teigti, kad vokiečių okupacijos laikotarpiu Jonas Noreika nėra dalyvavęs žydų masinėse naikinimo operacijose Telšių ir Šiaulių apskrityse. Tačiau okupacinei nacių valdžiai jį, kaip ir kitus lietuvių civilinės administracijos pareigūnus, pavyko įtraukti į su žydų izoliavimu susijusių reikalų tvarkymą.

Atkreiptinas dėmesys, kad vokiečių okupacijos laikotarpiu J. Noreikos veikloje pastebimos ryškios antinacinės nuostatos ir veiksmai. Damijonas Riauka, J. Noreikos bendražygis, apie jį surinkęs daug informacinės medžiagos, savo publikacijose yra pažymėjęs, kad „Jonas Noreika neskirstė okupanto į savus ir svetimus. Mūsų paklaustas, kaip mums reikia elgtis su vokiečiais Noreika pasakė: „Rusai mums nedraugai, o vokiečiai – ne broliai“. Be to, J. Noreika „kartu su kitais 10 Žemaitijos inteligentų reikalavo vokiečių vadovybę uždrausti genocidą prieš lietuvių ir žydų tautybių žmones ir suteikti Lietuvai savivaldą. 1943 m. vasarį mėn. parašė straipsnį „Šių dienų Vokietija“, kuriame demaskavo nacistų režimo pragaištingumą kaip lietuvių tautai, taip ir pačiai Vokietijai, kurį publikavo Šiaulių laikraštyje „Tėvynė“ („Ūkininkas“, Nr. 51, 1994 m. vasaris, „Trimitas“, Nr. 3, 1996 m. kovas).

1943 m. pradžioje J. Noreika aktyviai prisidėjo prie SS legiono steigimo Lietuvoje sužlugdymo. Kaip Šiaulių apskrities viršininkas J. Noreika pranešė generaliniams tarėjams, kad jis nevykdys įsakymų, susijusių su lietuvių mobilizacija į SS legioną (J. Matulionis, *Neramios dienos*, Torontas, 1975, p. 221). 1943 m. vasario 23 d. J. Noreika buvo iškviestas pas Šiaulių srities komisaro politinio skyriaus viršininką, kuris pareiškė, kad dėl vokiečių civilinės valdžios įsakymų nevykdymo ir dėl tendencingo straipsnio apie kelionę po Vokietijos miestus, jis 1943 m. vasario 23 d. atleidžiamas iš Šiaulių apskrities viršininko pareigų ir areštuojamas (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, t. 1, l. 168*). Iš pradžių J. Noreika kalintas Šiaulių kalėjime, vėliau, kovo 26 d., buvo išvežtas į Štuthofio koncentracijos stovyklą Vokietijoje (*LYA, f. K-1, ap. 61, krt. 15*), kur buvo kalinamas iki 1945 m. kovo 11 d. (V. Ašmenskas, *Generolas Vėtra*, Vilnius, 1997, p. 33, 35). Raudonosios armijos išlaisvintas su kitais Štuthofio kaliniais, gyveno Endau miestelyje. Sovietų buvo mobilizuotas į Raudonąją armiją eiliniu. Tarnavo iki 1945 m. lapkričio 27 d., demobilizuotas grįžo į Vilnių (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792, t. 1. 168–170*). 1945 m. gruodžio 10 d. įsidarbino Mokslų akademijoje Vilniuje juristkonsultantu (*Laisvės kovų archyvas*, Kaunas, 1993, t. 7, l. 173). Čia dirbo iki arešto 1946 m. kovo 16 d.

Baudžiamosios bylos duomenimis, 1946 m. sausio mėn. J. Noreika kartu su kitais įkūrė Lietuvos tautinę tarybą (toliau – LTT) kaip organizacinį centrą, turėjusį sujungti visas veikiančias pagrindinio organizacijas. LTT žinioje veikė ir Lietuvos ginkluotųjų pajėgų vyriausioji vadovybė (toliau – LGPVV). J. Noreika (slap. *Generolas Vėtra*) 1946 m. kovo mėn. paskirtas LGPVV vadu (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, t. 1, l. 149–150*). LTT ruošėsi galimo karo atveju organizuoti sukilimą, išleido keliolika direktyvų ir įsakymų liečiančių organizacijos struktūrą. Pagrindinis LTT tikslas buvo atkurti nepriklausomą, demokratijos pagrindais tvarkomą suverenią Lietuvos valstybę. J. Noreika baudžiamosios bylos kaltinamojoje išvadoje (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, t. 4, l. 200–222*) bei nuosprendyje (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, s. b., l. 148–153*) **nebuvo kaltinamas**

žmonių žudymu (*LYA, f. K-1, ap. 58, b. 9792/3, t. 4, l. 200–222*). Vilniaus garnizono Karo tribunolas Vilniuje 1946 m. lapkričio 20–22 d. pripažino Joną Noreiką kaltu pagal RSFSR BK 58-1 „a“ str. ir skyrė jam mirties bausmę – sušaudyti, konfiskuojant visą jam priklausiusį turtą (*ten pat, t. 4, l. 261–265*). Nuosprendis jam įvykdytas 1947 m. vasario 26 d. Vilniuje (*S. Vaitiekus, Tuskulėnai: egzekucijų aukos ir budeliai (1944–1947), Vilnius, 2002, p. 246*).

Generalinė direktorė

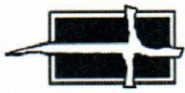
Teresė Birutė Burauskaitė

Ši istorinė pažyma perduota:

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kancleriui **Alminui Mačiuliui**,

Vilniaus miesto savivaldybės merui **Remigijui Šimašiui**,

Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos direktoriui dr. **Sigitui Narbutui**

LGRTC

Lietuvos Gyventojų Genocido ir Rezistencijos tyrimo centras

- Home
- About
- Photos
- Reviews
- Likes
- Notes
- Events
- Posts

Like Follow Message More

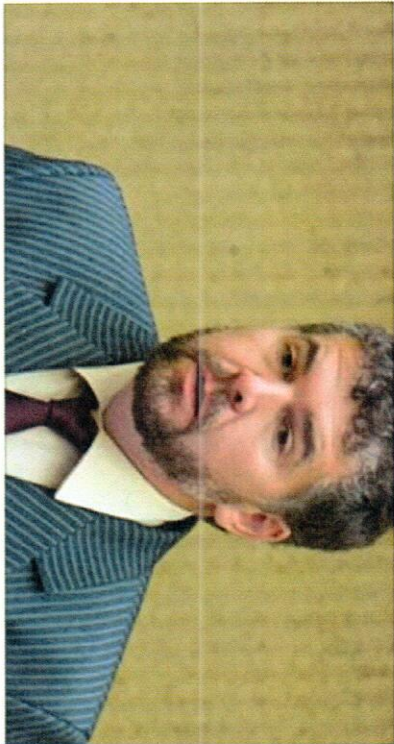
VINIS & COMPANY...

Lietuvos Gyventojų Genocido ir Rezistencijos tyrimo centras

November 16, 2015 · Vilnius, Lithuania

Dalinamės vakar LRT televizijos laidoje „Savaitė“ rodytu reportažu apie Joną Noreiką-Generolą Vėtrą. Gail pagaliau po Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos profesoriaus Valdo Rakučio komentaro visiems taps aišku, kieno ausys kyšo už „visuomenininkų“ reikalavimų?

See Translation

Ką apie J. Noreiką-Generolą Vėtrą sako LAT ir Štuthofio konclagerio dokumentai - LRT

Mazdauaq panašiu metu Vinijue ir Kaune Jonas Noreika-Generolas Vėtra ir buves

Call Now

Organization in Vilnius, Lithuania 4.5 ★★★★★

Search for posts on this Page Invite friends to like this Page

Tarpžinybinė valstybės institucija, tirianti Lietuvos gyventojų persekiojimą okupacijų metais ir pasipriešinimo okupacijos procesus. Daugiau: <http://www.genocid.lt>

1,855 Likes Milda Iv and 10 other friends like this 50 people have been here

Chuck Levine shared Charlotte Solin Shaw's photo. "Five years ago today I became "Grampie." Happy Birthday Giuseppe Felix Levine!" — with Ally Shaw.

Reva Solomon likes John Lavitt's photo.

Glyanne Goldberg Wolman and Karmela K Kaleva are now friends.

Gerd Schütz likes Steve Linde's photo.

Ija Lempertas likes Aušra Pažerė's post.

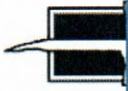
Stanisław Dertka likes Sephardic Anusim's link.

Kathleen Stinnette "Dear FB Friends, It's been a very tough and sad time these last..."

Vladimir Buzgan likes Mrops Гриндлар's post.

MORE CONTACTS (60)

Ahnd Sela

LGGRIC

Lietuvos

Gyventojų Genocido ir Rezistencijos tyrimo centras

Home

About

Photos

Reviews

Likes

Notes

Events

Posts

Create a Page

Like

Follow

Message

More

Kontrastas / Rains / Uveckas - Nukius reikalus lyvare cigunų apskriues vėšiminkas Jonas Noreika? Su žydų turu susijusius reikalus. Reikia atidžiau skaityti, kas parašyta...

See Translation

Like · Reply · 1 · November 16, 2015 at 5:51am

Write a reply...

Gediminas Kontrimas Žydai būtų sulaukę palankymo, jei patys savo nieksus į dienos šviesą būtų traukę.

Veioje to daug metų stebime tik Lietuvos patriotų organizuota nekinnima.

See Translation

Like · Reply · November 16, 2015 at 5:44am

Lietuvos Gyventojų Genocido ir Rezistencijos tyrimo centras Lietuvos patriotų nekinnima organizuoja kainymai iš Rytų. Jiems talkina ne tik kai kurie žydai, bet ir pakankamai daug lietuvių. Jų pavardės surašytos po prašymais atimti ordina, nuimti lenta, po šmeižiškais straipsniais spaudoje... Vieni tai daro sąmoningai, kiti – iš kvailumo.

Lithuanian Patriots nekinnima organizes the neighbors from the east. They not only supported by some of the Jews, but also enough many Lithuanian: their names after the requests in the order for take away, take a plank after slanderous articles in the press... alone it makes sense, the other from stupidity.

Automatically Translated

Like · Reply · 1 · November 16, 2015 at 5:55am

Hide 13 Replies

Sergey Kanovich po šito pasisakymo, manytiau, kad LGGRIC verta pasiropinti geru advokatu

See Translation

Like · Reply · 3 · November 16, 2015 at 6:05am

Arturas Imbrasas Čia iš tikrųjų LGGRIC oficialus puslapis???

See Translation

1 · 2 · 3 · 4 · 5 · 6 · 7 · 8 · 9 · 10 · 11 · 12 · 13 · 14 · 15 · 16 · 17 · 18 · 19 · 20 · 21 · 22 · 23 · 24 · 25 · 26 · 27 · 28 · 29 · 30 · 31 · 32 · 33 · 34 · 35 · 36 · 37 · 38 · 39 · 40 · 41 · 42 · 43 · 44 · 45 · 46 · 47 · 48 · 49 · 50 · 51 · 52 · 53 · 54 · 55 · 56 · 57 · 58 · 59 · 60 · 61 · 62 · 63 · 64 · 65 · 66 · 67 · 68 · 69 · 70 · 71 · 72 · 73 · 74 · 75 · 76 · 77 · 78 · 79 · 80 · 81 · 82 · 83 · 84 · 85 · 86 · 87 · 88 · 89 · 90 · 91 · 92 · 93 · 94 · 95 · 96 · 97 · 98 · 99 · 100 · 101 · 102 · 103 · 104 · 105 · 106 · 107 · 108 · 109 · 110 · 111 · 112 · 113 · 114 · 115 · 116 · 117 · 118 · 119 · 120 · 121 · 122 · 123 · 124 · 125 · 126 · 127 · 128 · 129 · 130 · 131 · 132 · 133 · 134 · 135 · 136 · 137 · 138 · 139 · 140 · 141 · 142 · 143 · 144 · 145 · 146 · 147 · 148 · 149 · 150 · 151 · 152 · 153 · 154 · 155 · 156 · 157 · 158 · 159 · 160 · 161 · 162 · 163 · 164 · 165 · 166 · 167 · 168 · 169 · 170 · 171 · 172 · 173 · 174 · 175 · 176 · 177 · 178 · 179 · 180 · 181 · 182 · 183 · 184 · 185 · 186 · 187 · 188 · 189 · 190 · 191 · 192 · 193 · 194 · 195 · 196 · 197 · 198 · 199 · 200 · 201 · 202 · 203 · 204 · 205 · 206 · 207 · 208 · 209 · 210 · 211 · 212 · 213 · 214 · 215 · 216 · 217 · 218 · 219 · 220 · 221 · 222 · 223 · 224 · 225 · 226 · 227 · 228 · 229 · 230 · 231 · 232 · 233 · 234 · 235 · 236 · 237 · 238 · 239 · 240 · 241 · 242 · 243 · 244 · 245 · 246 · 247 · 248 · 249 · 250 · 251 · 252 · 253 · 254 · 255 · 256 · 257 · 258 · 259 · 260 · 261 · 262 · 263 · 264 · 265 · 266 · 267 · 268 · 269 · 270 · 271 · 272 · 273 · 274 · 275 · 276 · 277 · 278 · 279 · 280 · 281 · 282 · 283 · 284 · 285 · 286 · 287 · 288 · 289 · 290 · 291 · 292 · 293 · 294 · 295 · 296 · 297 · 298 · 299 · 300 · 301 · 302 · 303 · 304 · 305 · 306 · 307 · 308 · 309 · 310 · 311 · 312 · 313 · 314 · 315 · 316 · 317 · 318 · 319 · 320 · 321 · 322 · 323 · 324 · 325 · 326 · 327 · 328 · 329 · 330 · 331 · 332 · 333 · 334 · 335 · 336 · 337 · 338 · 339 · 340 · 341 · 342 · 343 · 344 · 345 · 346 · 347 · 348 · 349 · 350 · 351 · 352 · 353 · 354 · 355 · 356 · 357 · 358 · 359 · 360 · 361 · 362 · 363 · 364 · 365 · 366 · 367 · 368 · 369 · 370 · 371 · 372 · 373 · 374 · 375 · 376 · 377 · 378 · 379 · 380 · 381 · 382 · 383 · 384 · 385 · 386 · 387 · 388 · 389 · 390 · 391 · 392 · 393 · 394 · 395 · 396 · 397 · 398 · 399 · 400 · 401 · 402 · 403 · 404 · 405 · 406 · 407 · 408 · 409 · 410 · 411 · 412 · 413 · 414 · 415 · 416 · 417 · 418 · 419 · 420 · 421 · 422 · 423 · 424 · 425 · 426 · 427 · 428 · 429 · 430 · 431 · 432 · 433 · 434 · 435 · 436 · 437 · 438 · 439 · 440 · 441 · 442 · 443 · 444 · 445 · 446 · 447 · 448 · 449 · 450 · 451 · 452 · 453 · 454 · 455 · 456 · 457 · 458 · 459 · 460 · 461 · 462 · 463 · 464 · 465 · 466 · 467 · 468 · 469 · 470 · 471 · 472 · 473 · 474 · 475 · 476 · 477 · 478 · 479 · 480 · 481 · 482 · 483 · 484 · 485 · 486 · 487 · 488 · 489 · 490 · 491 · 492 · 493 · 494 · 495 · 496 · 497 · 498 · 499 · 500 · 501 · 502 · 503 · 504 · 505 · 506 · 507 · 508 · 509 · 510 · 511 · 512 · 513 · 514 · 515 · 516 · 517 · 518 · 519 · 520 · 521 · 522 · 523 · 524 · 525 · 526 · 527 · 528 · 529 · 530 · 531 · 532 · 533 · 534 · 535 · 536 · 537 · 538 · 539 · 540 · 541 · 542 · 543 · 544 · 545 · 546 · 547 · 548 · 549 · 550 · 551 · 552 · 553 · 554 · 555 · 556 · 557 · 558 · 559 · 560 · 561 · 562 · 563 · 564 · 565 · 566 · 567 · 568 · 569 · 570 · 571 · 572 · 573 · 574 · 575 · 576 · 577 · 578 · 579 · 580 · 581 · 582 · 583 · 584 · 585 · 586 · 587 · 588 · 589 · 590 · 591 · 592 · 593 · 594 · 595 · 596 · 597 · 598 · 599 · 600 · 601 · 602 · 603 · 604 · 605 · 606 · 607 · 608 · 609 · 610 · 611 · 612 · 613 · 614 · 615 · 616 · 617 · 618 · 619 · 620 · 621 · 622 · 623 · 624 · 625 · 626 · 627 · 628 · 629 · 630 · 631 · 632 · 633 · 634 · 635 · 636 · 637 · 638 · 639 · 640 · 641 · 642 · 643 · 644 · 645 · 646 · 647 · 648 · 649 · 650 · 651 · 652 · 653 · 654 · 655 · 656 · 657 · 658 · 659 · 660 · 661 · 662 · 663 · 664 · 665 · 666 · 667 · 668 · 669 · 670 · 671 · 672 · 673 · 674 · 675 · 676 · 677 · 678 · 679 · 680 · 681 · 682 · 683 · 684 · 685 · 686 · 687 · 688 · 689 · 690 · 691 · 692 · 693 · 694 · 695 · 696 · 697 · 698 · 699 · 700 · 701 · 702 · 703 · 704 · 705 · 706 · 707 · 708 · 709 · 710 · 711 · 712 · 713 · 714 · 715 · 716 · 717 · 718 · 719 · 720 · 721 · 722 · 723 · 724 · 725 · 726 · 727 · 728 · 729 · 730 · 731 · 732 · 733 · 734 · 735 · 736 · 737 · 738 · 739 · 740 · 741 · 742 · 743 · 744 · 745 · 746 · 747 · 748 · 749 · 750 · 751 · 752 · 753 · 754 · 755 · 756 · 757 · 758 · 759 · 760 · 761 · 762 · 763 · 764 · 765 · 766 · 767 · 768 · 769 · 770 · 771 · 772 · 773 · 774 · 775 · 776 · 777 · 778 · 779 · 780 · 781 · 782 · 783 · 784 · 785 · 786 · 787 · 788 · 789 · 790 · 791 · 792 · 793 · 794 · 795 · 796 · 797 · 798 · 799 · 800 · 801 · 802 · 803 · 804 · 805 · 806 · 807 · 808 · 809 · 810 · 811 · 812 · 813 · 814 · 815 · 816 · 817 · 818 · 819 · 820 · 821 · 822 · 823 · 824 · 825 · 826 · 827 · 828 · 829 · 830 · 831 · 832 · 833 · 834 · 835 · 836 · 837 · 838 · 839 · 840 · 841 · 842 · 843 · 844 · 845 · 846 · 847 · 848 · 849 · 850 · 851 · 852 · 853 · 854 · 855 · 856 · 857 · 858 · 859 · 860 · 861 · 862 · 863 · 864 · 865 · 866 · 867 · 868 · 869 · 870 · 871 · 872 · 873 · 874 · 875 · 876 · 877 · 878 · 879 · 880 · 881 · 882 · 883 · 884 · 885 · 886 · 887 · 888 · 889 · 890 · 891 · 892 · 893 · 894 · 895 · 896 · 897 · 898 · 899 · 900 · 901 · 902 · 903 · 904 · 905 · 906 · 907 · 908 · 909 · 910 · 911 · 912 · 913 · 914 · 915 · 916 · 917 · 918 · 919 · 920 · 921 · 922 · 923 · 924 · 925 · 926 · 927 · 928 · 929 · 930 · 931 · 932 · 933 · 934 · 935 · 936 · 937 · 938 · 939 · 940 · 941 · 942 · 943 · 944 · 945 · 946 · 947 · 948 · 949 · 950 · 951 · 952 · 953 · 954 · 955 · 956 · 957 · 958 · 959 · 960 · 961 · 962 · 963 · 964 · 965 · 966 · 967 · 968 · 969 · 970 · 971 · 972 · 973 · 974 · 975 · 976 · 977 · 978 · 979 · 980 · 981 · 982 · 983 · 984 · 985 · 986 · 987 · 988 · 989 · 990 · 991 · 992 · 993 · 994 · 995 · 996 · 997 · 998 · 999 · 1000

Call Now

Lietuvos istorijos institutas Book Store

Like

Organizations in Vilnius, Lithuania

LIKED BY THIS PAGE

Tėvynėi

Like

Martyred in the USSR...

Like

Lietuvos istorijos institutas

Like

English (US) · Español · Português (Brasil) · Français (France) · Deutsch

+

Privacy · Terms · Advertising · Ad Choices · Cookies · More · Facebook © 2016

Chuck Levine shared Charlotte Solin Shaw's photo: "Five years ago today I became "Grammie." Happy Birthday Giuseppe Felix Levine" — with Ally Shaw.

Reva Solomon likes John Lavitt's photo.

Glynn Goldberg Wolman and Kamelia K Kaleva are now friends.

Gerd Schulz likes Steve Linde's photo.

Iija Lemperatas likes Aušra Pažerė's post.

Stanislaw Derlatka likes Sephardic Anusim's link.

Kathleen Stinnette "Dear FB Friends, It's been a very tough and sad time these last..."

Vladimir Buzgan likes Mrope Грмбдрar's post.

MORE CONTACTS (61) Anud Sela

MIEŠTU MIEŠTU IR APKRIŲ

VIRŠINIŲ KAS

m. rugpjūčio mėn. 22d.

VIRŠINIŲ ŠIAULIŲ APKRIŲ VALSČIŲ
VIRŠINIŲ IR II-KILIŲ MIEŠTU BURMISTRAMS.

(Nuoroda: Policijos Nuodų Viršiniams)

Šiaulių Apygardos Komisarų įsakymu visi apskrities žydų tautybės piliečiai, taip pat ir pusjūdžiai turi būti iš apskrities valsčių ir miestelių iškelti ir apgyvendinti viename rajone - Getto. Visas žydų turtes turi būti revizybių rūpešiu saugojamos ir surašytas.

Ryšium su šiuo įsakymu:

1. Visų valsčių, antrajilių miestų ir miestelių žydus nuo šio mėn. 25 iki 29 dienos perkelti į Žagarės miestą. Perkėlimo priemonės perūpins atitinkamos savivaldybės.
2. Palikto žydų turto sąrašus 2 egz. iki VIII. 29 dienos pristatyti man. Perkeliamaieji žydai gali pasiūlyti būtinausius apyvokos daiktus bei šrebužius ir iki 200 RM pinigais kiekvienu žydų šeimai.
3. Žagarėje visi žydai apgyvendinami atskireme rajone, kuris turi būti iki VIII. 30 dienos aptvertas. Rajono Getto aptverimu pasirūpins Žagarės miesto savivaldybė. Iš rajono Getto žydai kiekvieną dieną po apsaugos turi būti vedami prie darbo ir grąžinami į Getto.
4. Iš žydams paskirto rajono sauciams ne žydų tautybės piliešiams leidžiama pasirinkti kitas apskrities ribose saucias vietas. Jeigu kas iš persikraustomų ne žydų tautybės turistų palikti savo nekildinajama turta, tai jiems leidžiama pasirinkti pašioje Žagarėje arba kituose miestuose bei miesteliuose žydų paliktą atitinkamos vertės turta.
5. Šis šio įsakymo išpildymą viršiniams ir burmistrai įpareigojami man iki šio mėn. 29 dienos pranešti, nurodant kas ir kaip tuo reikalu padaryta ir kiek žydų perkelta, o Žagarės burmistras dar turi pranešti, kiek iš viso žydų Žagarėje apgyvendinta.

Miesto ir apskrities Viršiniams

Sekretorius

Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka Ave
Chatsworth, CA 91311, USA
Cell: 818-625-6513 E mail: ggochin@gmail.com

2015 m. gegužės 10 d.

Vilniaus Merui
Remigijui Šimašiu
Konstitucijos Pr. 3
09601 Vilnius
LITHUANIA

Mere R. Šimašiau,

Esu Lietuvos pilietis, kilęs iš Šiaulių apskrities. Tuomet, kai vyko Holokaustas, dalis mano giminaičių buvo nužudyti vadovaujantis įsakymais, pasirašytais Jono Noreikos (Generolo Vėtros).

Aleksandras Pakalniškis aprašė kai kuriuos Jono Noreikos darbus. Pridedu nuorodą:
<http://defendinghistory.com/posthumous-remaking-of-a-holocaust-perpetrator-in-lithuania-why-is-jonas-noreika-a-national-hero-by-evaldas-balciunas/31531>

Tvirtai galima teigti, kad Noreika -- ypač turint galvoje jo vaidmenį Holokausto metu -- nebuvo joks karo herojus ar didvyris, bet paprasčiausias karo nusikaltėlis. Nepaisant to, jo vardu yra vadinamos Vilniaus gatvės, ant Genocido aukų muziejaus sienos kabinamos jo garbės lentos, jo vardu pavadinta mokykla.

Pagarbiai prašau iširti ar tinkama buvo pagerbti Noreikos atminimą bei iš naujo įvertinti, kaip tie pagarbos ženklai veikia Vilniaus ir Lietuvos nacionalinį įvaizdį.

Pagarbiai jūsų,

Grant Gochin.

Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka Ave
Chatsworth, CA 91311, USA
Cell: 818-625-6513 E mail: ggochin@gmail.com

November 1, 2015.

Vilniaus Merui
Remigijui Šimašiu
Konstitucijos Pr. 3
09601 Vilnius
LITHUANIA

Mere R. Šimašiau,

I refer my letter of May 10, 2015. (Copy attached).

The plaque honoring Jonas Noreika was erected without city permits, and is therefore illegal. I request that this illegal item be ordered removed by the City of Vilnius in compliance with city law.

Noreika was responsible for the Ghetto'ization of my relatives in the Siauliai district, and if not directly the murderer of my cousins, he was at minimum, complicit in their murder. He ordered the plunder of my family's assets and their distribution. It is a stain on the honor of Vilnius that there are any honors for this man.

If Lithuania does not have the moral courage to take down these honors for reasons of truth and justice, I request that these honors be removed for reason of legal compliance with city regulations.

Yours sincerely,

Grant Gochin.

Viniaus Savivaldybės Merui p. Remigijui Šimašiui

23-07-2015

Konstitucijos pr. 3,

Vilnius 09601

Gerbiamas Mere,

Remdamiesi Lietuvos Gyventojų Genocido Centro direktorės p. T. B. Burauskaitės Jums pateiktomis (žr. priedą) dėl Jono Noreikos (Generolo Vėtros) veiklos II-jo Pasaulinio karo metais išvadomis, kurios, pasak LGGRTC Direktorės liudija, kad Jonas Noreika glaudžiai kolaboravo su nacių valdžia bei esmingai prisidėjo prie Lietuvos žydų naikinimo:

- a. „<...>yra išlikę J. Noreikos su žydų izoliavimu pasirašyti dokumentai. <...>“
- b. “1941 metais, rugpjūčio 22-ą d. Pasirodė J. Noreikos pasirašytas raštas „Visiems Šiaulių apskrities valsčių viršaičiams ir antraeilių miestų burmistrams“. Jis skelbė, kad Šiaulių apygardos komisaras įsakė žydus, pusiau žydus iškelti iš valsčių bei miestelių ir apgyvendinti juos viename rajone – gete. Buvo nurodyta, kad visų valsčių, antraeilių miestų ir miestelių žydai nuo rugpjūčio 25 iki 29 turi būti perkelti į Žagarės miestą. <...> Palikto žydų turto sąrašai turėjo būti pristatyti apskrities viršininkui. Apie įsakymo vykdymą valsčių viršaičiai ir burmistrai turėjo informuoti viršininką iki rugpjūčio 29 d. (LCVA, f R-1099, ap.1, b1,l 156)”
- c. “J. Noreika tvarkė ir su žydu turto susijusius reikalus. 1941 m. rugsėjo 10 pasirodė jo raštas “ Nurodymai likviduoti žydų ir pabėgusių komunistų kilnojamą turtą”, kuris buvo skirtas viršaičiams ir antraeilių miestų burmistrams. Nurodymai skelbė, kad viena dalis turto (labai geri baldai, medžiagų ritiniai, nevirtoti baltiniai) turi būti saugoma iki atskiro parėdymo. Dalį turto buvo numatyta skirti mokykloms, valsčiams, paštams, prieglaudoms, ligoninėms, kitoms įstaigoms. Buvo numatyta, kad dalį turto reikia išdalinti nuo karo nukentėjusiems asmenims ir parduoti jį iš varžytinių. Žemės ūkio gyvas ir negyvas inventories turėjo būti išnuomoti laikiniems nuomininkams. Pinigai, gauti už parduotą turtą, turėjo būti pristatyti į apskrities valdybos kasą (LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 1, l 239). Žagarės miesto burmistras 1941gruodži 3d. informavo Šiaulių apskrities viršininką, kaip buvo tvarkomi reikalai, susiję su vietos žydų turto (LCVA, f. R-1099, ap. 1, b. 9. 136-137)”

Norėtume pabrėžti, kad nuo 1941m. rugpjūčio 3 d. Jonas Noreika buvo Šiaulių apskrities viršininkas. Taip pat primename, kad 1941 m. spalio 2 d. Žagarėje buvo

sušaudyti 2236 žydai (633 vyrai, 1107 moterys ir 496 vaikai). Prieš sušaudymą kilusių neramumų metu turgaus aikštėje esą nušauta 150 žydų.

Getų sukūrimas yra neatsiejama nusikaltimo, vadinamo Holokaustu, dalis. Neįsivaizduojama, kad žmogus, padėjęs tokiam nusikaltimui įvykti, nusiplenytų būti pagerbtas. Manytume, kad gerbdamas nužudytų Vilniaus žydų atminimą, miestas neturėtų toleruoti bet kokios pagarbos ženklų prie to nusikaltimo prisidėjusiems ir su nacių valdžia kolaboravusiems veikėjams.

J. Noreikos antinacinė ar antisovietinė veikla veikla, negali pateisinti jo dalyvavimo Holokauste ir tapti pakankama priežastimi pagerbti jį atminimo lenta ar kitokiais būdais. Vilniuje neturėtų būti nei garbės lentų, nei gatvių ar mokyklų, kurios būtų pavadintos tokių žmonių vardais. Tas, kas nurodinėjo suvartyti žydus į getą ir dalijo grobtą aukų turtą nenusipelno būti pagerbtas atminimo lenta.

Todėl prašome Jūsų nurodyti atitinkamoms miesto tarnyboms nedelsiant nuimti atminimo lentą, įrengtą Vilniuje, ant Lietuvos Mokslų Akademijos bibliotekos fasado (Žygimantų g. 1/8,), skirtą Jonui Noreikai.

Priedas:

<https://ggochin.files.wordpress.com/2015/07/noreika-letter.pdf>

Parašai:

Sergejus Kanovičius

Darius Udrys

Vytautas Toleikis

Leonidas Donskis

Šarūnas Liekis

Artūras Imbrasas

Antanas A. Jonynas

Skaidra Trilupaitytė

Tomas Venclova

Donatas Puslys

Eglė Bendikaitė

Justinas Žilinskas

Artūras Žukauskas

Saulius Sužiedėlis

Algis Ramanauskas

Violeta Kelertienė

Diana Varnaitė

Vytautas Gaidamavičius

Jurga Lago

Vilniaus miesto merui Remigijui Šimašiui

Konstitucijos pr. 3

LT-09601, Vilnius, Lietuva

El. paštas.: remigijus.simasius@vilnius.lt, meras@vilnius.lt

Vilniaus miesto savivaldybės administracijai

Konstitucijos pr. 3

LT-09601, Vilnius, Lietuva

El. paštas.: e.vicemeras@vilnius.lt

PAKLAUSIMAS

Dėl pateiktų prašymų

2016-08-26

Vilnius

Advokatas Rokas Rudzinskas ir Grant Arthur Gochin, asmens kodas: 36311021360, adresas: 10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311, JAV (toliau tekste – Pareiškėjas) 2016 m. rugpjūčio 11 d. sudarė teisinių paslaugų ir atstovavimo sutartis, kurių pagrindu advokatui buvo pavesta atstovauti Pareiškėją valstybės ir kitose institucijose, įmonėse, įstaigose, organizacijose, teikti prašymus, gauti reikiamus dokumentus bei palaikyti teisinius ryšius su trečiosiomis šalimis. Šis paklausimas yra teikiamas Pareiškėjo vardu ir interesais.

Pareiškėjas 2015 m. gegužės 10 d. raštu [Priedas Nr. 2] kreipėsi į Vilniaus merą Remigijų Šimašių. Šiame kreipime Pareiškėjas paprašė įvertinti, ar Jono Noreikos (Generolo Vėtros) pagerbimas, pakabinant jo garbės lentą bei jo vardu pavadinant Vilniaus miesto objektus, yra tinkamas ir kaip toks pagarbos ženklas veikia Vilniaus ir Lietuvos nacionalinį įvaizdį. Šis raštas buvo teiktas atsižvelgiant į tai, kad istoriniais duomenimis Jonas Noreika galimai vykdė genocidą ir buvo karo nusikaltėlis. Be to, dėl šio asmens veiklos stipriai nukentėjo paties Pareiškėjo giminės. Pareiškėjas, 2015 m. lapkričio 1 d. raštu [Priedas Nr. 3] dar kartą kreipėsi į Vilniaus merą Remigijų Šimašių papildomai pateikdamas aplinkybes, kad Jono Noreikos garbės lenta yra pakabinta nelegaliai, dėl to, nepaisant etinių sumetimų (t.y. kad Jonas Noreika galimai vykdė žydų genocidą), jo vardo garbės lenta turi būti nukabinta dėl įstatymų pažeidimo.

RUDZINSKAS
— & PARTNERIAI —

Pareiškėjas jokių atsakymų į šiuos jo pateiktus raštus nei iš Vilniaus miesto mero Remigijaus Šimašiaus, nei iš Vilniaus miesto savivaldybės nesulaukė. Jam nėra žinoma ir ar dėl šių Pareiškėjo kreipimųsį Vilniaus miesto savivaldybė ėmėsi kokių nors veiksmų.

Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 14 straipsnis numato, kad informacija pareiškėjui turi būti pateikiama ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo įstaigoje dienos. Jeigu prašoma daug ar sudėtingos informacijos, įstaigos vadovas turi teisę pratęsti šį terminą dar iki 20 darbo dienų ir apie tai ne vėliau kaip kitą darbo dieną raštu pranešti pareiškėjui, taip pat nurodyti pratęsimo priežastis. Jeigu pareiškėjo buvo paprašyta patikslinti ar papildyti prašymą, tai informacijos pateikimo terminas skaičiuojamas nuo patikslinto ar papildyto prašymo gavimo įstaigoje dienos.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstyta, **prašome:**

1. Pateikti informaciją ar Vilniaus m. savivaldybė ėmėsi kokių nors veiksmų pagal Pareiškėjo kreipimusis.

Dėl bet kokių, su šiuo paklausimu susijusių klausimų maloniai prašome susisiekti su Pareiškėjo atstovu advokatu Roku Rudzinsku (A. Mickevičiaus g. 14 – 2, Vilnius; +370 614 88 303; rokas@rlaw.lt).

PRIDEDAMA.

1. 2016-08-11 atstovavimo sutarties kopija;
2. 2015-05-20 rašto kopija;
3. 2015-11-01 rašto kopija.

Pagarbiai

Pareiškėjo atstovas

advokatas Rokas Rudzinskas

**VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
MIESTO PLĖTROS DEPARTAMENTAS**

Advokatui Rokui Rudzinskui
A. Mickevičiaus g. 14-2
LT-08119 Vilnius

2016-10-21 Nr. A51-78931/16(3.3.4.2-EM4)
į 2016-08-29 gautą raštą

DĖL JONO NOREIKOS (GENEROLO VĖTROS) ATMINIMO

Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Miesto plėtros departamentas, pagal kompetenciją atsakydamas į Jūsų 2016 m. rugpjūčio 26 d. paklausimą (reg. 2016-08-29 Nr. A50-28586/16) dėl p. Grantu Arthuro Gochino kreipimosi į Vilniaus miesto savivaldybę Jono Noreikos (Generolo Vėtros) atminimo klausimu ir papildydamas elektroniniu paštu Jums siųstą informaciją šiuo klausimu, praneša, kad Vilniaus miesto savivaldybės meras 2015 m. birželio 17 d. raštu Nr. A51-62869/15(3.3.4.3-EM4) Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro paprašė išnagrinėti Grantu Arthuro Gochino 2015 m. gegužės 10 d. prašymą dėl Jono Noreikos (Generolo Vėtros) pagarbos ženklų įtakos Vilniaus ir Lietuvos nacionaliniam įvaizdžiui. Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro 2015 m. liepos 2 d. atsakymas Nr. 13R-200 buvo siųstas ir Jūsų atstovaujama asmeniui p. Grantui Arthuri Gochinui.

2015 m. liepos 30 d. raštu Nr. A51-73764/15(3.3.4.3-EM4) Vilniaus miesto savivaldybės meras kreipėsi į Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių biblioteką su prašymu, įvertinus asmenų ir institucijų prieštarigus teiginius dėl Jono Noreikos (Generolo Vėtros) veiklos II-ojo pasaulinio karo metais, priimti sprendimą dėl jo atminimui skirtos lentos, esančios ant Vrublevskių bibliotekos pastato (Žygimantų g. 1) ir pažymėjo, kad savivaldybės sprendimas dėl jos nuėmimo nėra reikalingas.

2015 m. lapkričio 11 d. Vilniaus miesto savivaldybė gavo Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos Lietuvos Respublikos Vyriausybės kancleriui 2015-11-09 siųsto rašto Nr. SR-217 „Dėl atminimo lentos Jonui Noreikai (Generolui Vėtrai)“ kopiją. Šio rašto prieduose, be kita ko, paminėti kaip galiojantys teisės aktai - LR Aukščiausiojo Teismo 1991-05-27 pažyma Nr. 8-17228 apie Jono Noreikos reabilitavimą po mirties (saugoma Lietuvos ypatingajame archyve, F. K-1, apyr. 58, b. 9792/3, lap. 444-1) ir LR Prezidento 1997-02-14 dekretas Nr. 1205 dėl jo

apdovanojimo Vyčio Kryžiaus I-ojo laipsnio ordinu (paskelbtas Valstybės žiniuose, 1997-02-21, Nr. 16-331) ir pateiktas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015-11-04 raštas Nr. 8P-65 (kopija) „Dėl Jono Noreikos reabilitavimo“, kuriuo informuojama, „kad Jonas Noreika, Baltraus s., gimęs 1910 m., yra reabilituotas baudžiamojoje byloje Nr. 9792/3, remiantis LTSR 1989 m. rugsėjo 29 d. Įstatymu, kuriuo patvirtinti Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakai dėl asmenų, nuteistų už kai kurias veikas, reabilitavimo (Vyriausybės žinios, 1989, Nr. 39-370)“.

Papildomai pranešame, kad Vilniaus miesto savivaldybės duomenų bazėje nėra informacijos apie Jono Noreikos vardo suteikimą Vilniaus miesto gatvei ar mokyklai.

PRIDEDAMA:

1. Vilniaus miesto savivaldybės mero 2015-06-17 rašto Nr. A51-62869/15(3.3.4.3-EM4) kopija, 1 lapas.
2. Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro 2015-07-02 rašto Nr. 13R-200 (gauta 2015-07-07, reg. Nr. A50-23885/15) kopija, 3 lapai.

Direktorius

Mindaugas Pakalnis

Ramunė Vitkauskienė, (8 5) 211 2524, el. p. ramune.vitkauskiene@vilnius.lt

Šis atsakymas gali būti skundžiamas Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriui (Konstitucijos pr. 3, LT-09601 Vilnius), Vilniaus miesto savivaldybės visuomeninei administracinių ginčų komisijai (Konstitucijos pr. 3, LT-09601 Vilnius) ar Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius) Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriams (Gedimino pr. 56, LT-01110 Vilnius) Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo nustatyta tvarka.

VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS
MERAS

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos
tyrimo centro generalinei direktorei
Birutei Burauskaitei
Didžioji g. 17/1
LT-01128 Vilnius

2015-06-17 Nr. A51-62869/15(3.3.4.3-EM4)

Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka Ave
Chatsworth, CA 91311, USA

DĖL JONO NOREIKOS (GENEROLO VĖTROS)

Vilniaus miesto savivaldybė gavo Grantu Arthuro Gochino laišką, kuriame teigiama, kad Jonas Noreika (Generolas Vėtra) buvo karo nusikaltėlis, ir prašoma ištirti, kaip pagarbos jam ženklai daro įtaką Vilniaus ir Lietuvos nacionaliniam įvaizdžiui.

Tirti asmenų dalyvavimą holokauste ir kituose nusikaltimuose žmoniškumui bei karo nusikaltimuose nėra Vilniaus miesto savivaldybės funkcija. Todėl prašytume Jūsų objektyviai ir išsamiai išnagrinėti Grantu Arthuro Gochino prašymą bei apie rezultatus informuoti pareiškėją ir Vilniaus miesto savivaldybę.

PRIDEDAMA. Grantu Arthuro Gochino laiško kopija, 1 lapas (tik pirmajam adresatui).

Pagarbiai

Meras

Remigijus Šimašius

Darius Daunoras, tel. 211 2407, el. p. darius.daunoras@vilnius.lt

Konstitucijos pr. 3
LT-09601 Vilnius

Tel. (8 5) 211 2889
Faks. (8 5) 211 2222

El. p. savivaldybe@vilnius.lt
www.vilnius.lt

Kopija filiro
Vilniaus miesto savivaldybės administracijos
Miesto plėtros departamento
Plėtros planavimo skyriaus vyriausioji specialistė

Ramunė Vitkauskienė
2016-10-07